

organu glumetiu sociale-politicu-tocu.

Fóia acést'a ese in tóta dominec'a, — dar prenumeratiunile se primescu in tóte dílele.

Pretinlu pentru Ostrunguri'a : pre anu 6 fi. pre 1/2 de anu 3 fi. pre unu trilanu 1 fi. 50. cr.; éra pentru Strai-notate : pre anu 8 fi. pre 1/2 de anu 4 fi. pre unu trilanu 2 fi. in v. a.

Tóte siodenielle si banii de prenumeratiune sunt de a se tramite la Redactiunea organului :

Strat'a Pintenului (Sarkantysutca) nrulu 2. usi'a 3.

Doine si hore poporali

culesc de pre-aici si de colé candu pentru umulu candu pentru altulu.

XXIV.

— Parinte Santi'a Ta !
Serbatória-e mane-o ba ?
Cà-am unu caieru de-a 'ndrngá
Si-o lana de-a scarmená,
Si me temu, cà n'oiu gatá ;
Cà si ieri am scarmenatu,
Dara foculu o-a gatatu !

XXV.

Tóte fetele se ducu
La frundi'a de nuclu,
Tóte fetele se tragu
La frundi'a de fagu ;
Dar' pre mine nu me lasa,
Cà-e padurea désa,
Si se teme cà m'oiu perde,
Cà-e padurea verde,
Lupu-e mare si flocosu,
Si m'á trage diosu ! . . .

XXVI.

Straina strainetate !
Nu me 'nstrainá departe,
Cà n'am maica sà me caute.
Neci am maica,
Neci am taica,
Pare cà-am picatu d'in pétra ;

Neci am irati, neci am sorori,
Pare cà-am picatu d'in nuori. —
Multu maica me rugai tie
Sà tieni díle pentru mine ;
Díle maica nu tionusi
Si departe me dadusi :
M'ai datu in tiéra straina,
Unde nu cunoscu pre nime,
Numa-unu popa si-unu bireu,
Si-unu batutu de Domnedieu,
Si-acel'a-e barbatulu meu ! . . .
*Pone-si ia buhaiu 'n spate
Trecutu-a de mediu de nópte, —
Pone 'ncaltia unu petioru
Sórele-e la prandisioru, —
Pone 'ncaltia cel'a-l-altu
Sórele-e la scapatatu.*

XXVII.

Cátu-e satulu nostru de mare
Cài ascunse totusi n'are.
Dí si nópte eu amblai
Si-o carare eu aflai,
Dusimanii au oblicitu-o
Si cararea mi-a 'ngraditu-o
Nu cu pari, neci cu nuiele,
Ci mai reu, — **cu vórbe rele ;**
Dara Domnedieu celu santu
A tramisu plóa cu ventu,
Si-a pusu gardulu la pamentu,
Dupa plóa veni sóre :
Gardu-e la min' sub petiore,
De neci capulu nu me dóre !

†
† Necrologu. †
 †

Redactorulu și semi-deputatulu *Gig'a* cu in-
 tregu biroulu seu redactionalu; tipografulu *Noseda*
 cu toti culegatorii și portatorii de manuscriptu ai
 lui, precum și tôte cofaritiile și vendietorii de
 branza și slanina d'in Post'a aducu la cunoscinti'a
 ciustitului publicu, că multu pretiutulu și prè multu
 cetitulu diuaru :

Concordi'a

dupa o lunga suferintia de trei séu și mai multi ani,
 a repausatu in domnu.

Immormentarea s'a și intemplatu degiã cu cea
 mai mare pompa.

Sã-i dîcemu dar' cu toti și cu tôte cu o gura
 și cu o anima „Vecinica să fia pomenirea lui d'in
 neam in neamu. Amin!”

Económ'a buna.

(D'in diuarulu unui petitoriu.)

Domnisiór'a X. erã o copila precãtu de fru-
 mósã, pre atãtu de culta și amabila. Afara de aceste
 însusîri bune și de laudatu ea erã inca și avuta.

Cu tôte aceste ea nu s'a maritatu in anii in
 cari trebuia să se marite.

Pentru ce ?

Eu nu sciu.

Totu ce sciu este urmatoriulu :

Pe timpulu, candu eram și eu june, — și vedi
 Dómn'e, amblamu și eu a peti — me abatui odata
 pe la dsiór'a X., cã-ci mi-spuneau multi, cã dîns'a
 ar' fi o partia buna, cu atãtu mai vèrtosu, cã-ci este
 și o económa buna.

A! económa buna?! — cugetam eu — ast'a
 mi-trebuie mie.

E bine, dvóstra póte surideti — inse e asié.
 Petitorii, pre timpulu meu, cautau fete totu culte —
 dar' de acele, cari se pricepu și la economã. —
 Asié și eu.

Destulu cã facu vediut'a și me primescu gran-
 diosu!

Domnisiór'a erã chiaru in culina — precum
 mi-spunea dóm'n'a și — „economisã.”

In momentulu urmatoriu intrã și ea.

Ce surprindere!

Erã cam inaintata in etate — dar' económa
 buna.

Conversaramu despre multe — mai alesu des-
 pre timpu.

— Asié e — dîse gentil'a domnisióra odata —
 mi-aducu bine a minte, s'a intemplatu chiaru la
 „sapatu de canepa.” Noi ne inholbaramu unulu la
 altulu.

Brrr! cugetamu eu — ce mai económa buna e
 ast'a, cã nu scie nici aceea, cã sapase canep'a séu
 cum se culege — dar' in momentulu urmatoriu cu-
 getai astu-feliu :

De siguru domnisiór'a a voitutu să dîca cã la
 sapatu de cucuruзу — dar' i-a lunecatu limb'a —
 lipsus languae.

Dómn'a de locu o și corese și o mênã a fara
 să védia de prandiu.

Intr'unu tardîu éra-si intrã, dîcundu cãtra
 muma-sa :

— Mama draga, unde-ai pusu sãpunulu ?

— Dar' ce vre-i cu sãpunulu? — o intrebã
 dóm'n'a.

— Vreu să spelu legumele — fû respunsulu
 económei bune.

De atunci m'am lasatu de petîtu, temendu-me
 nu cum-va să mai dau de atare económa buna.

Taia fug'a.

Interpelatiune

cãtra „Unu óspe“, d'in diuarulu „Federatiunea.”

Subscrisulu mi-ièu voia a interpelã pre „ó-
 pele“ acel'a care, in corespondintiele sale d'in Dev'a,
 a cutezatu a me însirã intre unguri :

De unde scie dlu „óspe“, cã eu sum unguru ?
 Candu m'am aretatu eu infidelu natiunei mole și
 sangelui meu ?

Au nu scie dñi'a lui, cã eu am joratu și pre
 campulu libertãtii, ma in tóta viéti'a mea nu mi-a
 fostu rusine a recunósce, cã sum radicatu de la
 opinca și totu némulu meu a fostu și este Romanu ?
 Déca nu credé dñi'a sa, mérga in tiér'a Hatiegului
 si să se convinga.

Au nu scie dlu „óspe“ cã eu și asta-di sum
 celu mai inflacaratu romanu ?

Deci, lu-provoeu cu tóta seriositatea, ca să-si
 retraga cuventulu cãtu mai ingraba, si-lu consultu
 ca pre venitoriu să nu nesuiésca a stricã renumele
 romaniloru adevirati.

Baronu Vasilica de Nopcea.

Mintiuni própsete.

Eminentia sa cardinalulu d'in Orbi'a-Mare s'a
 resolutu a nu mai participã mai multu la congre-
 sulu papistasiloru d'in Peste, ci va conlucrá pentru
 a se tiené unu congresu la Blasiu.

Gig'a a primitu dílele trecute de la alegatorii
 sei o adresa cu votu de incredere și o cununa d'in
 frandia de — struguri.

Domnulu Ondrasiu a dechiaratu, cã pre veni-
 toriu va dá pace „Federatiunei“ si nu-i va mai face
 procese de pressa.

Fraților magiari!

Dvóstre ati aflatu de convenientu, ca la nenorocirea eroului nostru natiunale *Acsente Severu* să aplaudati de bucuria, și să strigati in „*Hon*“-ulu Dvóstre celu *liberale* osan'a tau-ului, care l'a impunsu și ranitu pre mórtu.

Frumosu!

Dar' déna est'a vi este moralulu crestinescu, și déca asià sentieminte filantropice sustieneti facie de compatriotulu și deaprópele Dvóstre: apoi poftimu, vi servimu inca cu o scire trista, ca să vi mai aretati dintii.

— Bravulu și natiunalistulu protopretere d'in Bocsi'a munténa (Banatu) *Stefanu Antonescu* in dílele aceste in mediuloculu unei functiuni oficióse, di'a la amédi, fú lovitu de unu glontiu *dusimanosu* chiaru in frunte, in urm'a carei'a numai decátu a și repausatu!!!

Flori de cucu.

☞ Babelu d'in C., audíndu trist'a scire, că Concordi'a a moritu, sunt desperate cu totulu, nesciendu cu ce să mai vindece canii de turbare, daca nu mai iese Concordi'a?

☞ In 4/16. septemvre a. c., tienendu-se adunarea generale a Reuniunei invetiatoriloru romani d'in traptulu protopopescu alu Lipovei la Capalnasiu, dnulu protopopu *Joane Tieranu* d'in motivu, că este multu ocupatu de agendele oficiului seu, a renunciatu la onóra de a mai fi presiedintele acelei Reuniuni; éra paroculu locului *Gruescu* cu smerenia *duhovnicésca* s'a servitu de ocaziune a-si aretá oratori'a sa și a dísu: „Me rogu Pré einstite domnule proto! nu ne lasá ca pre *nesce boi fore clopotu!*“ cele-l-alte ce le-a mai dísu nu ne iérta bun'a cuviintia a le dá publicitatei.

Si să vedeti, dnulu oratore este parocu, asesore constistoriale și deputatu la sínodulu eparciale alu Aradului, și totu-si a gresitu vorbindu in *multariu*, pre candu dóra voiá să se esprime numai in *singulariu*.

☞ In Aradu aveam o scóla romana de confesiunea gréca-catolica care, sub conducerea zelosului și natiunalistului protopopu *Ioane Bereénu*, devenise in flóre, — dar' durere mai multu nu o avemu. Si cine ni-a rapitu-o? Muscalulu celu ortodocsu, ori turculu celu paganu? Ferésca Ddiu! concetatiunii nostrii de la municipalitatea Aradului; cá-ci prim'a data dupa auscultarea parociei și a ordinariatului dícesanu au dechiaratu-o de confesiunale, a poi de comunale, in urma d'in motivu că sunt déjà destule

scóle comunale in Ara lu firesce cu dascali ungu- resci, și asià nu mai subverséna lipsa de ea, au decisu simplicissime sistarea ei. Acum' cei 200 de prunci romani de relegaa gréca-catolica d'in Aradu, fiindu-ca nu pricepu limb'a propunerei d'in scólele comunale magiare, potu merge să padiésca puii de gasca! . . .

Éca asià se splica și se aplica legea pentru instruptiunea publica! Intrebamu mai ésiste pre parlamentulu estu rotogolu vre unu romanu cu ochii deschiusi care să nu véda, cá ast'a lege servesce la desnatiunalisare? ! . . .

☞ Eminentí'a sa Cardinalulu d'in Orbi'a-Mare, reintorcundu-se in dílele de multu trecute de la Rom'a, a emisu unu cerculariu, in care se dice, cá canonicii să nu mai tiena la casa loru gasdóie și nepóte tinere, ci numai de acele, cari voru fi trecutu de 50 ani, și cá acestoru-a nu li este ertatu a portá alta-ce decátu numai paruca frumósa și bruneta.

— Unu canonicu d'in . . . a confundatu intielesulu cerculariului și l'a esplicatu cam asiè, cá nu este ertatu a tiené la casa numai gasdóie și nepóte frumose și brunete, ci a portá și paruca de cinci-dieci de ani. — Ei bine cugetá elu, — de nepóte nu m'asiu ingrigi, dar' de unde draculu voiu aflá paruca de 50 de ani?

☞ Unu popa incepú predic'a cu aceste cuvinte: Sciti ce vi voiu spune iubitoru crestini? — Betranele facura d'in capu cá sciu. — Ei bine, daca sciti apoi eu nu me mai ostenescu ca să ve mai spunu, — și cu acést'a si-a finitu casani'a. Alta-data éra puse ace'a-si intrebare, dar' acum crestini nu mai cutezara să dica cá sciu, ci respunsera cá „parte sciu, parte nu.“ — Ei bine dara, cei ce sciu să spuna și la cei ce nu sciu, și cu acést'a éra-si si-a finitu casani'a.

Concursu.

Se cérca pr'in lumea intréga unu *contabilu geniale*, care să fia in stare a aduce la rondu socotile cele incurcate a le Asociatiunei romane d'in Aradu pentru cultur'a și conversarea poporului, ca manipulantii să fia scutiti de blamulu ce-i ascépta.

Ofertele să se adreseze la

Arendatorii privilegiati ai Asociatiunei.

Mór'a Redactiunei

pentru cei ce baga in cosiu.

Dlui *Georgiu Lorintiu* in Dev'a: — Da, calendariulu „Gurei-Satului“ va aparé, cá-ci l'amu și anunciatu.

Cum voiescu a se innaltă unii ómeni!

Gulovich. Cu smerenia cadu la pitiorere tale, si cu lacrime in ochi te rogu ca, — considerandu activitatea mea d'in Satu-Mare, unde in decursu de 20 de ani am facutu vrajba si imparachitari intre romani de acolo, si estu-modu mi-a succesu a magiarisá una parte bunisiora d'in ei, — sá puni pre capulu meu acea corona, cá-ei ti-promitu, cá totu asié voi face si cu diecesá a Gherlei. —
E.... Vrednicu este....